

РЕШЕНИЕ

№ 4286

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4325** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Б. Димитров срещу решение на СРС от 07.03.2013г по нахд № 11935/2012г . Претендира се незаконосъобразност на оспорваното решение поради неправилно приложение на материалния закон. Според касатора, неправилно наказанието е наложено на физическото лице Р. Димитров, който не е работодател на В. П. Ж. по смисъла на пар.1 т.1 от ДР на КТ. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, не се представлява.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба срещу наказателно постановление № 23-2304068/23.04.2012г на директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област – [населено място].

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка доказателства. Провел е открито съдебно заседание с призоваване на страните, като е допуснал и гласни доказателствени средства за установяване на твърдяни и оспорени факти в хода на процеса.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която не се споделя от касационната инстанция:

В действителност, на 15.12.2012год. инж.Д. Б. С. на длъжност гл.инспектор при Д"ИТ" - С., в присъствието на св. инж. Ч. В. П., е извършил проверка във връзка със спазване изискванията на трудовото законодателство в обект „заведение за хранене", намиращо се в [населено място], базар"И." II, павилион №30. От протокола за извършена проверка на 15.12.2011г и на 16.01.2012г е видно, че това заведение е стопанисвано от ЕТ „Б. – Б. Димитров” и същият има качеството на работодател по отношение на лицето В. П. Ж., която е заварена на място в заведението да работи като работник в кухня. Въпреки констатацията в тази насока в съставения протокол за извършена проверка, в издадения АУАН и в обжалваното НП е посочено, че заведението се стопанисва от ФЛ Р. Б. Димитров, а не от ЕТ. АССГ не споделя извода на РС, че същото ФЛ има качеството на работодател по смисъла на пар. 1 т.1 от ДР на КТ на В. Ж.. В тази насока липсват доказателства по делото.

Дори и да е констатирано нарушение на трудовото законодателство, то отговорност за нарушението следва да носи работодателя или отговорното длъжностно лице.

Видно от представената по делото Декларация, В. П. Ж. е декларирала, че работи при ЕТ „Б. – Б. Димитров”. Именно ЕТ е работодател по смисъла на пар.1 т.1 от ДР на КТ. Изписаното ФЛ Р. Б. Димитров няма качеството на работодател по смисъла на същия текст от кодекса, поради което и не може да носи отговорност като ФЛ за нарушение извършено от ЕТ. В административната преписка е представено и пълномощно, от което е видно, че ФЛ Р. Димитров е упълномощено от собственика ЕТ – Б. А. Димитров да го представлява. Представителната власт на Р. Димитров по отношение на ЕТ „Б. – Б. Димитров” не прави първия административно-наказателно отговорен за нарушения със субект на изпълнителното деяние – ЕТ.

Горното представлява достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП.

Като е приел, че Р. Димитров има качеството на работодател по пар. 1 т.1 от ДР на КТ по отношение на В. Ж., СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго , с което да се отмени обжалваното наказателно постановление № 23-2304068/23.04.2012г на директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област – [населено място].
Предвид горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение на СРС от 07.03.2013г по нахд № 11935/2012г, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2304068/23.04.2012г на директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област – [населено място].

Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М. К./